

Abonamentele

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiiu, 31 Ianuarie st. v.

Vor fi vre-o opt zile, decând s'a răspândit scirea, că ministrul de comerț reg. ung. a deschis comerțului cu porci granițele dinspre România.

Lumea consumă atât de aici din loc, cât și din giurul Sibiiului, a dat mulțumită lui Dumnezeu, că a ajuns odată să vadă și din ministerul reg. ung. o dispozițiune sănătoasă. Consumenții acestia creșură: unii, că vor scăpa de a mai trăi sub urmările dispozițiunii dubioase de a consuma numai carne adusă de preste graniță, de vite necensurate de veterinarii nostri; alții ear', că acum li se va deschide din nou isvorul de câștig, pentru care de vre-o câțiva ani plătesc numai impositele, fără-că să aibă și vre-un modru de a se folosi de el.

Bucuria însă n'a durat nici două zile.

Oficioasele dela Budapesta s'au grăbit cu desilusionarea. Ele au venit să spună, că numai două debușeuri sînt deschise pentru negoțul cu porci dinspre România, și că acele sînt la Predeal și la Ver-ciorova.

Va să dîcă Sibiiul și ținutul Sibiiului a rămas și de astădată în disgrăția guvernului unguresc.

Dar' o fi și meritând Sibiiul și ținutul din giurul lui disgrăția guvernului, fiindcă aici fanatismul maghiarismului nu s'a putut încuibă nici odată; aici „patrioții“ de modă și de „chiverniseală“ chiar și dacă sînt importați anume, nu pot arăta nici un spor mai de doamna-jută și apoi prelîngă toate aceste privind preste toată Transilvania, numai aici e cuibul cel mai mare al armatei comune, care, fiind-că nu este comandată și administrată în limba maghiară, înaintea „patrioților“ de treisprezece „probe“, este armată „străină“.

Ministrul de comerț a fost numai de o admirabilă consecvență, când pe locuitorimea și garnisoana din Sibiiu și locuitorimea din giurul Sibiiului, după-ce 'i-a

făcut mai imposibilă preumblarea, a hotărît-o și mai departe prelîngă oare-care consum mai dietetic.

Sînt reguli dietetice, care, precum se vede, din punct de vedere igienic, nici un ministru de comerț unguresc nu vrea să le desconsidere.

Nu odată am stat în chibzuri și ne-am întrebat, ce poate fi cauza, că cu deosebire asupra capului Transilvaniei, tocmai sub guvernul „liberal“, a venit atîta năpaste?

Ori și cât ne-am bătut capul, un motiv firesc pentru tratarea, cu care e țeara aceasta nenorocită învrednicită, n'am putut afla.

Ei bine, ne-am pus și am cercetat cu cugetul pe altă cale mai puțin firească, — după modul de cugetare al nostru, cari stăm pe un teren cu totul firesc.

Și ce am aflat?

Că atitudinea guvernului față cu țeara aceasta în corpurile legislative, atitudinea aceluia și pe fotoliurile ministeriale, este una și aceeași.

Dar' pentru-ce aceeași atitudine?

Transilvania, într-o majoritate copleșitoare, e locuită de nemaghiari, prin urmare trebuie tratată după-cum se „cuvine“ nemaghiarilor, cu deosebire acelor nemaghiari, cari sînt mai mult stăruitori întru a nu se face Maghiari. Guvernul împedecă majoritatea transilvană în cultură; guvernul, prin tot felul de ordonanțe, o împedecă în dezvoltarea sa materială; guvernul prin neîndurate execuțiuni și alte măsuri o sărăcesce chiar, și tot guvernul vine și cu o frasă: că nu primesc dela nemaghiari condițiuni, își spală mâinile de păcatul, că-i privează de scutul legilor.

Și dacă guvernul își permite astfel de lucruri, mai poate cineva să se mire când vede atîtea măsuri nehibzuite în ceea-ce privește comunicațiunea și comerțul?

Căci, ce va să dîcă a sista umbletul trenurilor tocmai pe liniile, unde frecuența

era relativ mai mare și mai rentabilă d. e. între Cluj și Predeal? Ce va să dîcă, unde frecuența, după constatarea oamenilor inițiați în de ale căilor ferate, a fost într-o creștere continuă, cum a fost d. e. între Sibiiu și Copșa? Ce va să dîcă acum, după reducerea trenurilor, că pe la unele stațiuni ale căilor ferate se impur publicului, care tot mai are curagiu a face negoț, taxe, despre care mai nainte nici pomenire nu se făcea?

Cărți întregi s'ar pute scrie despre neajunsurile, câte guvernul le aduce neîncetat asupra Transilvaniei, fără de a-i da cel mai mic echivalent, cel puțin ca să se vadă, cât de puțin, că nu este numai o țeară de exploatat și nimica mai departe.

Era de tot puțin, dacă granițele transilvane se deschideau acum pentru negoțul cu porci dinspre România. Era puțin și pentru cuvîntul, că timpul negoțului cu articolul acesta pentru anul curent merge cătră sfîrșit. Și cu toate aceste, și pîrticea ce mai restează din sezon, făcea o impresiune bună asupra celor imediat interesați.

Guvernul nu o face nici aceasta. Și aici ca în multe alte vrea însă să salveze reputațiunea cu puținică aparență. De aceea alege pentru Transilvania singur Predealul, pentru-ca să nu poată mulțumi aici pe importatori precum nici pe consumatori de marfă.

Resultatul?

Comerțul cu articolul din cestiune e paralizat din capul locului.

Și cum n'ar fi paralizat? când debușeul este în capătul unei linii, care, după-cum spunea în zilele aceste o foaie dela Budapesta, pentru persoane a și devenit grozav de urîcioasă, prin iuțea *melcului*, dar' încă pentru marfă?

„Mürbe machen“, vor gândi matorii „culturii“ maghiare, între cari în linia primă „statul“ și membrii guver-

nului. Vor să moaie pe nemaghiari și prin frăgețime din astfel de muietoare vor să-i pregătească pentru fericita împărăție a maghiarisării.

Cât pentru noi Românii și de sigur cât și pentru alții, oare va mai fi de trebuință să dîcem, că își „fac socoteală“ fără de cărciumar?

Sibiiu, 31 Ianuarie st. v.

Pe dl Tisza ear' trebuie că-l întefesece ceva.

Pentru-ce dîcem aceasta?

Dl Tisza este un dialectic bun, dar' rău diplomat. În loc de a surprinde lumea cu lucruri importante în folosul țării ce guvernează, își frîmîntă creerii cu secături, care îi tradează netactul și îl prezentează, ca pe unul ce-și caută forța întru a molesta pe concetățenii proprii.

De aceea e simptomatice înconștințarea adresată autorităților administrative și polițiene din regat, în cauza „irredentei“. Este simptomatice cu deosebire acum, după cinci luni de zile și după-ce toată lumea — afară poate de dl Tisza — este convinsă, că „România irredentă“ asupra Românilor din Ungaria și Transilvania n'a avut efectul presupus dela o astfel de întreprindere.

Ce va fi vrînd dl Tisza cu stîrpitura aceasta administrativă-polițiană, acum după aproape o jumătate de an, după-ce perchișitiuni, arestări și alte măsuri polițiene s'au făcut deja destule? Ce va fi avînd de gînd, după-ce n'a aflat nici baremi un om serios, compromis în afacerea nehibzuită?

Ce va fi avînd de gînd, ne întrebăm? De sigur, că ear' ceva proiect de lege, care are să-l treacă prin corpurile legiuitoare, prelîngă sgomotul unor scene, potrivite să-i rehabiliteze popularitatea proprie și a cabinetului său, cam trențuită și găurită chiar și acum cu ocasiunea desbaterii bugetului, încă neterminate.

Nu e însă nici o mirare, că popularitatea sa și a cabinetului său este expusă pericolului de a-și pierde din valoare, dacă dînsul, ministrul-president se demite la scene, ca cea cu deputatul Szabó; dacă un membru al cabinetului (Széchenyi) nu

Foița „Tribunei“.

Dama de companie.

— *Novelă de Grindt.* —

Tradusă de **Petronella Cornea n. Misiu.**

(Urmare.)

D-na de Zobel se mai gândi timp îndelungat, ce poate avea contesa în contra fiului său. Dar' neaflînd nici o cauză, se hotărî, că îndată-ce va veni Gizela acasă, îi va face aliusune la viitorul ei strălucit.

Magda aștepta cu neliniște pe doamna ei. Întrînd contesa, ea observă, că e indispusă, de-oare-ce sprîncenele îi erau încrețite.

Magda o întîmpină cu cuvintele: „Iertați, d-nă contesă!“

„Pentru-ce?“ — o întrebă aceasta uimită.

„Sînteți indispusă, pentru-că eu am trecut atîta timp cu scrisul. Dar' aceasta nu se va mai întîmpla.“

Trăsătura întunecată se șterse din fața contesei.

„Tubita mea copilă, — în tot timpul, cât am fost dusă, n'am cugetat la d-ta. Dar' ești gata cu scrisoarea?“

„Am și dat-o la poștă.“

„Adă dar', te rog cartea de ieri să mai cetim câteva foi.“

„Așa se fise oare“ — murmură contesa.

Magda aduse cartea. Contesa își scoase portmoneul din buzunar. „Înainte de a începe, am să-i dau camerierei nisce bani; fă bine și-mi schimbă trei cînceri, pe care 'ți-i-am dat astă dimineață.“

„Eu, — gîngăvi Magda, — eu — nu mai am decît unul singur.“

„Mi-am gîndit-o aceasta“, — murmură contesa, apoi adause cu voce tare: „Ceialaltă 'i-ai trimis mamei d-tale?“

Magda își puse ochii în pămînt.

„Ar fi trebuit să-ți cer permisiunea.“

„Atît de dependentă nu ești și nici nu trebuie să te simți. Dar' haid' să cetim, fata mai poate aștepta! — Stai! încă una; deseară mă vizitează o amică veche, baroneasa Zobel, cu fiica ei Gizela.“

Magda se închină puțin. „Eu voiu rămîne în iatacelul meu.“

„Din contră, trebuie să ne faci societate. La ce te-am angajat? Totdeauna va trebui să fii de față, când am visite. Și dacă nu m'aș simți bine, ai să mă reprezenți.“

Magda nu răspunse, dar' ochii ei strălucitori îi tradau bucuria.

Seara sosi, și cu ea veniră oaspeții așteptați.

Contesa simți o deosebită plăcere, observînd privirile ce schimba baroneasa cu fiica ei, când le prezenta pe Magda. La ființa atît de atrăgătoare, cu atîta grație în toate mișcările ei, ele nu se așteptaseră. Magda păși, fără-ca să fie provocată la masă și servi ceaiul.

În baroneasa se deșteptă curiozitatea de a ști, ce zace sub exteriorul frumos al fetei străine.

„D-ta ești din Berlin?“ începî ea, aședîndu-se, — „atunci ne poți spune multe lucruri interesante. Eu cunosc metropola germană numai din auz.“

„Eu sînt“, răspunse Magda cu modestie, — puțin introdusă în cercurile mai înalte. Tatăl

meu abia acum cinci ani a fost chemat la Berlin.“

„Ce a fost tatăl d-tale?“

„Consilier de stat.“

„Și d-voastre ați trăit retrași?“

„Tatăl meu, prin pozițiunea sa, era silit să invite mai de multe-ori, colegii și amployații la masă; afară de aceea în toată săptămîna odată se ținea o serată mare în casa părinților mei, dar' distrageri publice, ca baluri, concerte și teatrul erau o raritate pentru noi.“

„Credeam“ — zise baronesa, — „că așa ceva ar fi fost neapărat pentru cercul d-voastre.“

Contesa observă, că baroneasa, fiind curioasă, dorește să afle toate împrejurările familiare ale Magdei; voia dar' să vadă, cum se va sci ea ajută. Magda nu întărîdă cu răspunsul. Înțelepciunea ei s'a arătat mai ales prin aceea, că spuse mai mult decît ce spera baronesa, și astfel evită ori-și-ce întrebări nouă.

„D-nă baronesă“ — începî Magda, — „spre a-și permite cineva plăceri de aceste, trebuie să fie mai avut; tatăl meu însă avea numai leafa lui. El ca amployat de provincă a prins slăbiciune de fiica unui preot sărac; la vre-o carieră mai strălucită nici nu aspira. Dece ani de zile părinții nostri au locuit cu noi cu patru copii într'un oraș mic. Veni apoi un alt ministru de justiție, care a numit pe tatăl meu asesor la un tribunal mai important. Și de atunci începî să înainteze, tot la doi ani trebuia să ne mutăm. Ear' statul prusian ne reîntorcea foarte puțin din spesele ce aveam cu tot mutatul, și așa înaintările ne erau de puțin folos. În fine, la Berlin ne-am stabilit definitiv. Acum tata voia să

economiseze ceva pentru ai sei, dar' a început a simți urmările încordărilor multe, căci el lucrează și noapte. Medicul 'i-a ordonat băile dela Carlsbad, și patru veri de-a rîndul s'a folosit de acele băi însoțit mai de mama, mai de mine. În urmă s'a întors de acolo mai suferind decît cum plecase și nu preste mult — nici n'a mai avut trebuință de medic“, — termină ea cu voce tremurîndă, se sculă însă numai decît și umplu cescile damelor cu ceai.

„Sărmana d-șoară“, — grăi baronesa înduioșată.

Magda își mușcă buzele, spre a-și ascunde durerea, apoi se uită serios în fața d-nei sale și zise: „Măne va avea mama mea prima bucurie după această lovitură.“

Contesa nu răspunse nimic, căci nu voia să înțeleagă și baroneasa aliusiunea Magdei.

Baronesa tuși puțin, apoi începî din nou: „Numai de aceea mă mir, că statul nu îngrijesce îndestul de orfanii amployaților sei.“

Magda, fiind de tot reculeasă, răspunse și la observarea aceasta. „Îmi aduc aminte, că tatăl meu a vorbit la mai multe ocațiuni despre aceea, că Prusia în privința aceasta stă înapoi Austria. Pensiunea mamei mele nu stă în proporțiune cu venitul nostru de mai nainte; unul dintre frații mei studiază, celalalt voiesce a se face marinar, ear' sora mea mai mică se va pute crește cu puțină jertfă; ca să poată dar' mama mea trăi mai departe numai pe jumătate cum îi cere pozițiunea, trebuie să o ajut eu.“

„Așa, așa“, — grăi baronesa făcînd din cap ca satisfăcută. (Va urma.)

ascunde, că forța sa este în a săruta mâ-nile și a îngreui comunicațiunea, și altul (Trefort) a suferi să i-se țină în ședință publică în parlament, că dînsul în par-lament n'are atîta manieră cîtă au alții într'o cărciumă.

Rehabilitarea cu trecerea proiectelor favorabile guvernului și intențiunilor lui, stau în legătură strînsă. Cea dintîiu însă nu se poate face cu succes sigur, după cum sînt arangiate în Ungaria astăzi lucrurile, fără de a năvăli asupra tuturor naționalităților nemaghiare, sau cel puțin asupra uneia dintre dînsle.

Încunoștințarea adresată autorităților administrative însă indignează, că de astădată earăși Românii au a fi luați la ochiu. „Irredenta“ sau, în limba oficială vorbind, „România irredenta“ numai pe Românii din Ungaria și Transilvania poate să-i privească.

Pentru-ce vor fi aleși acum tocmăi Românii, aceasta nu o putem sci, dar nici nu impoartă. E destul dacă ni se pun de nou în perspectivă perchișițiunile, poate și întemnițările unora și altora dintre Români. De sigur în sferele normative ale guvernului vor fi oamenii de convingere, că Românii sînt destul de buni de a servi astădată și singuri pentru gloria mai mare a șovinismului maghiar.

Este nemotivată convingerea aceasta. Vor fi sciind-o și aceia din sferele guvernului.

Pentru gloria mai mare a șovinismului maghiar însă, la ce se mai ceară și motivări. Motivul cel mai mare și mai puternic este șovinismul însuși. Atîta e destul.

Sau mai scii, nu cumva cred guvernării nostri, că petecele de hîrtie, tipărite roșu, tot mai au farmecul de a provoca „Daco-România“, așa după cum și-o zugrăvesc șovinistii în toate ținutele, în scrierile lor periodice, propagînd-o mai mult decît cele 10 milioane de Români dela porțile Răsăritului european? Și cum n'ar crede, cînd de un biet de „curean“ dela graniță, s'au temut, că a venit dincoace să organizeze dela Boița „Daco-România“, și s'au făcut perchișițiuni atît de strajnice în Boița, în urma lui?

Experiența ne suscitează, prelîngă cele atîtse, și alte temeri.

Noi ne temem, ca în combinațiunea rehabilitării înaintea opiniei publice a Maghiarilor cu trecerea unor proiecte, cum va fi administrațiunea politică, în fine și înnoirea pactului cu Austria, să nu mai fie ascuns și altceva. Guvernul unguresc și-a dat neîncetat silința de a prezenta, unde a putut, pe Români mai puțin loiali decît Maghiarii față cu statul, față cu Coroana și chiar și față cu monarchia.

Și-a dat silința, dar n'a succes nici odată. Despre aceasta avem dovezi hotărîte.

Iesuitismul însă are natură stăruitoare. El nu se mulțumesc cu una, cu două, sau cu trei încercări. El cearcă și de sute de ori, pînă cînd ajunge la scop.

Ministrul-president are ceva din natura iesuitului. Deci își poate dice: dar dacă natura cea răbdurică a Românului se gata dela o vreme? Prea puțin i-ar păsa, sîntem convinși, de vre-o câteva capete sparte chiar ale oamenilor din cohortele sale, numai să poată dice odată, că Românii sînt oamenii disordinei și ai ilolității, și pe baza acestei ținse, să-i poată justifica procederea sa ulterioară, atît în legislațiune cît și în administrațiune.

Față cu astfel de nature precauțiunea nici odată nu e de prisos.

Dacă este, ca Românii să rămână și mai departe ceea-ce au fost pînă acum, le atrag atențiunea asupra curselor, care li se pot pune cu perchișițiuni nouă și chiar și cu întemnițări puse din nou la cale de guvernul d-lui Tisza și stăruim, ca să rămână totdeauna ceea-ce au fost, oameni ai ordinii și lealității.

Nu vrem să ne facem proroci. Ni se pare însă, că dl Tisza umblă, ca în ziua cînd Românii își vor afla mîngăierea, să-i „plesnească“, cum se dice, „curelele“ și să o „pună de mămăligă“.

Revistă politică.

Sibiu, 31 Ianuarie st. v.

Convențiunea turco-bulgară și atitudinea Rusiei față cu aceasta preocupă în momentul de față pe toți politicii Orientului. Ceva pozitiv despre intențiunile cabinetului din Petersburg nu se

scie; diplomația din Berlin și Viena însă nutresce speranța, că Rusia nu se va des-părți de celelalte puteri și că împreună cu ele își va da în sfîrșit învoirea la acea convențiune. Opunerea Rusiei în contra convocării din nou a conferenței nu se pare a fi îngrijitoare, deoarece cabinetul din Petersburg numai decît după-ce a vădut, că conferența din Noemvrie n'a avut nici un succes, s'a pronunțat de re-peșite-ori în contra conferențelor. La toată întempliera poate fi admisibilă și acea presupunere, că Rusia ar voi să omită conferența, ca să nu aprobe noua ordine în Bulgaria într'o formă atît de obligă-toare și solemnă, precum s'ar întempla aceasta printr'o hotărîre conferențială, ceea-ce ea ar accepta-o de altminteale drept un provisoriu pe cît se poate de scurt. Negocierile de pace sîrbo-bul-gare și chiar și afacerea Greciei sînt deci acum cestiuni de a doua mînă. Ac-ceptarea convențiunii turco-bulgare e un premis, ale căruia consecuențe vor să fie pacea de Bucuresci și liniștirea Greciei.

Din Bucuresci se depeșează, că delegații pentru negocierile de pace sîrbo-bulgare au acceptat cu mulțumită ofertul guvernului român, de a pune la disposi-țiunea conferenței ca secretar pentru con-ducerea protocoalelor pe șeful secțiunii consulare în oficiul de externe, dl Lahovary. — Domnul Miatiotovi declarase corespondentului dela „Pol. Corr.“, că întărdierea sosirii plenipotenței tur-cesci nu o să aibă nici un efect retro-activ asupra negocierilor de pace și puse în perspectivă o încheiere favoritoare a acestora. Dealtminteale sosirea plenipo-tenței turcesci s'a așteptat pe alaltăieri seara, și sosind aceea, atunci ca ieri avea să înceapă conferența adevărata sa ac-tivitate.

Diarului „N. fr. Pr.“ i-se împărțese din Canea, că guvernorul general Savas-Pașa a trimis prin mutesarifi și caimachi primarilor de pe insulă urmă-toarea circulară în privința demonstra-țiunii navale:

„Consulul englez din Canea a notificat guvernului general o depeșă oficială a guver-nului englez, în urma căreia vor să se în-trunească năile tuturor puterilor în baia dela Suda în urma hotărîri marilor puteri spre îm-pedecarea vre-unei acțiuni în contra imperiului otoman. Aceiași comunicare a primit-o guvernul general dela guvernul imperial cu adausul, că puterile au hotărît în unanimitate, de a împedea cu forța orice acțiune a flotei grecesci în contra malurilor otomane. Adă această comunicare oficială la cunoștința locuitorilor, ca să fie pe pace, deoarece pacea nu se va conturba nicăiri“.

Din Smirna se depeșează, că la 9 a l. c. au sosit acolo năile rusesci de rășboiu, care au să participe la demon-strățiunea navală. Se asigură însă, că acele au primit contra-ordin și vor rămâne deocamdată în Smirna.

Se pare, că la tîmplele destradă din Londra, despre care am primit și noi ieri și alaltăieri depeșe, nu au parti-cipat întru atîta lucrătorii, care și-au ținut meeting-ul în piața Trafalgar, ci mai mult gloate anarhistice din plebea popo-rului, care într'aceia s'au adus la locul meeting-ului sub conducerea capilor so-cialisti Hyndeman, Burus, Champich și alții. Socialisti au predicat rescoala și au ațîțat pofta de jaf a masselor. Auto-ritățile de siguranță au fost cu totul sur-prinse de această demonstrațiune, deoare-ce nu au fost luat nici o măsură de pre-cauțiune. Adunările s'au repetat și ieri între nisce auspicii pe cît se poate de amenințătoare; poliția însă a intervenit și a împrăsciat gloatele. Sînt însă de temut și alte tumulte și e foarte de înțeles, că foile pretind arestarea conducătorilor so-cialisti, care au fost urdătorii acestor excese.

„Reuniunile de cultură și cestiunea naționalităților“.

(Continuare din n-rul 24.)

„Eu sînt de convingerea — și cred, că aceasta și-o revindecă și naționalitățile pentru sine, că a iubi țeara în vremuri bune și rele e datorința fiecărui fiu al patriei fără deosebire de rasă și limbă și în această privință nu cer dela Maghiari privilegii, nu recunosc datorință mai mare. Consider ca eronată și acea concepțiune, că nascerea reuniunilor de cultură ar dovedi, că societatea e necesită a apăra maghiarismul în contra curentului naționalităților, deoarece eu

privesc procederea reuniunilor ca avînd dea-dreptul o natură agresivă. Să-mi fie permis a face cu această ocaziune câteva observări și la cea din urmă vorbire a lui Bela Grünwald. În-a-ntea lui Grünwald antipatia în contra autonomiei se prefăce tot mai mult în monomania și aceasta o numesc el „politică națională“. Ca să-i că-știge argumente pentru ea, strînge faptele exi-stente fără de vre-o tetovare în patul lui Pro-custes. După părerea lui, maghiarismul se re-duce la teren tot mai îngust, la o insulă, pe care o rup valurile reducînd-o la teren tot mai îngust; provincii întregi, adică Transilvania, ne lunecă din mîni. Unicul modru pentru mîntui-rea maghiarismului e, ca să rupem cu Ungaria vechiă, patria noastră numai astfel poate deveni stat maghiar, dacă va fi stat european; să creăm administrațiune bună, după -cum e cea prusească, să cassăm autonomia comitatensă și protestantică. Aceasta e concluziunea vorbirii lui precum și a tuturor vorbirilor premergătoare. El descrie pericolul din partea naționalităților așa de mare numai din cauză, ca mai ușor să facă opiniunea publică să-i primească panacea, adică cassarea instituțiunii vechiului comitat și rămășițele autonomiei protestante. Că ne scapă Ardealul din mîni, aceasta necontestabil e o exagerare; tot atît de exagerat e și aceea, că la aceasta duc scoalele, în care se învață ura în contra maghiarismului; că maghiarismul se re-duce la teren tot mai îngust, aceasta e o afir-mațiune scoasă din aer, pe care o dă de minciună cu deosebire progresul mare, ce se observă în orașe. Cererea utopică de admi-nistrațiune bună ne face să ne aducem aminte de dicerea domnului Christos: „Pentru aceea fiți perfecți, precum și Tatăl vostru din ceriuri perfect este. Deveni-va oare de sine europeană, perfectă, administrațiunea îndată-ce se va admi-nistra prin funcționari numiți? Apoi poate-se închipui o administrațiune și justiție, nu per-fectă, ci numai onorabilă, dacă ea va ave ca problemă maghiarisarea cu toate mijloacele ce-i stau statului spre dispozițiune? Da, va fi o ad-ministrațiune ca cea rusească din Polonia. Preste tot nu trebuie să rupem cu Ungaria veche, pentru-ca statul nostru să devină european, și încă nu numai fiindcă mai multe garanții ofer-ăședămintele vechi vitale decît infalibilitatea vor-birilor sonore și principiile de stat ale dlui Grün-wald, ci chiar și pentru aceea, fiindcă în prin-cipiile fundamentale ale vechiului stat ungar aflăm pe deplin principiile fundamentale ale stat-elor libere europene, și îndeosebi aflăm o asê-mănare surprînzătoare între vechia constituție maghiară regenerată la 1848 și între constituția engleză; se înțelege că vorbind dl Grünwald despre Europa, el are obiceiul a uita, că și Anglia e în Europa.

„Dar' ce a ținut Tisza? A ținut, că direc-țiunea cerută de el totdeauna a fost aceeași: „a respinge ori-ce pretensiune ultraistă de a naționalităților, și de altă parte a nu concede pretensiunilor șovinismului maghiar“. A ținut, că pentru aceasta e expus în continu atacurilor din amîndouă părțile, din ceea-ce el trage totdeauna concluziunea, că trebuie să are drept. Dar' cu această ocaziune nu se poate împreuna capra și nici înțelepciunea înaltă de bărbat de stat în formă de curechin, deoarece acea aserțiune a dlui ministru-president, că adică se va opune pretensiunilor șovinismului maghiar, nu cores-punde adevărului. Trebuie pentru aceasta mai mare dovadă, decît aprobarea conclusului săt-mărean? Și acum își atribuie deadreptul și-e și meritul, că s'a putut porni activitatea reuniunilor culturale, care activitate „dacă reuniunile nu se vor lăsa a degenera în șovinism ultraist, pot să fie națiuni spre mare folos“. (Ce minunat clausulă iesuitică e aci earăși acel „șovinism ultraist“). Și-e și își atribuie în formă, că în urma activității lui energice în deceniul ultim maghiarimea s'a sporit și întărit atît de mult, încît acum pot isprăvi lucrarea restantă și reu-niunile, prin mijlocirea cărora „în sînul statului maghiar ce se întărește, poporul maghiar se simte întărit și capace de a începe cu speranță lupta“. Într'atîta și-a vindicat deja Tisza po-litica de maghiarisare, încît i-ar plăce să iee și din gloria mișcării reuniunilor de cultură, care dealtminteale nu e altă, decît întruparea direcției maghiarisătoare șovinistice. Aceasta întru adevăr e îngrijitoare pentru aceia, care dela urmarea acestei direcțiuni nu așteaptă alta, decît conse-cuențe dureroase, deoarece dovedesce, că acel curent e foarte tare.

„Tisza are un instinct sau tact excelent de a cunoaște ori-ce putere reală, cu care stă în față, ceea-ce nu e consult; ca astfel de putere privesc dînsul și mișcarea reuniunilor de cultură.

„Una dintre faptele mai vechi de această natură a guvernului Tisza pe acest teren este și disolvarea reuniunii „Slovenska Matica“ și predarea averii acesteia în administrațiunea co-

mitetului Csaszka-Zsilinszky. Matica a fost întru adevăr o reuniune de cultură, aceasta nu se poate nega, precum nu se poate nega nici aceea, că ea s'a înființat din jertfele unor oameni să-raci. Dacă se înființează astfel de reuniuni în sî-nul naționalităților, trebuie numai să ne bucurăm, deoarece se simte mare lipsă pentru răspîndirea culturii între ei, și Kossuth dice: „Fiecare cul-tură din această patriă contribuie la totalitatea culturii „patriei“. A sprigini astfel de reuniuni, a le protege, e problema statului, ear' nu a le apesa; e o problemă tristă și urgisită a suprima o reuniune sau un institut, al cărui scop e răs-pîndirea culturii și guvernul trebuie să se cu-gete bine, înainte de a se hotărî la aceasta. Și eu sînt de convingerea, că guvernul nu a ex-hauriat mijloacele, prin care s'ar fi putut pune stavilă așanumitelor tendențe dușmănoase statului, pentru care, se susține, că a servit de cuibar reuniunea. Dacă, pentru exemplu, reuniunea ar fi mijlocit scrierea și răspîndirea de astfel de lucrări, cu care s'ar fi putut porni o agitare periculoasă, să-i fi pedepsit pe autori sau edi-tori după-cum au meritat, pe calea procesului de presă, — dar' a suprima reuniunea, aceasta e o censură preventivă în edițiune acută. Nu se poate nega nici aceea, că comisiunea insti-tuită de guvern în locul Maticeii nu poate să fie erede legal al acesteia; sigur că fundatorii n'au voit nici decum ca să dispună cu banii lor o comisiune creată de guvern și ca aceasta să exerceze o influență direct opusă intențiunii lor. Se dice, că și comisiunea lucră în interesul reu-niunii de cultură slovacă, edă scrieri în limba slovacă. Dar' nu e cu puțință oare, ca să li se țină Slovacilor în limba lor acuși: Voi, Slova-cilor, aveți să încetați de a mai fi Slovaci, fiți Maghiari, — și aceasta li se va dice slovacă numai pentru-ca astfel să poată străbate mai ușor printre Slovaci. Dela procedură va afirma mult puțin natura violatoare a lucrului, dela spi-ritul în care va lucra comisiunea; dar' că toată procedura posedă timbrul volniciei, aceasta nu suferă îndoială.

„Același fel de procedură a fost închiderea din partea guvernului a scolilor așanumite „pan-slave“ din Turocz-Szt.-Márton și Rőcze. E drept că aceasta a hotărît-o însăși confesiunea evan-gelică, dar' executarea, rolul de pandur, l'a luat asupra sa guvernul. Ori dela cine provine, ea a fost o lovitură simțită de naționalitatea slo-vacă, și rezultatul e nascerea celui curent șovi-nistic, care s'a produs în timpul din urmă. Sêr-manii luterani! Luteran și panslave aproape să devină sinonime în vorbirea de toate ținutele, cu toate că dacă există în oare-care măsură ten-dențe panslave, în producerea acestora nime n'are mai mare parte decît chiar luteranii, decît chiar corporațiunea autonomă. Deoarece Slovaci apar-țin în mare parte confesiunii evanghelice și în cercul bisericesc și scolar sînt cuprinși numeroși Germani și Maghiari și prelîngă aceea și urmașii familiilor grănițeresci maghiare sînt în atingere nemijlocită cu poporul de rînd slovac: din această cauză au-tonomia confesiunii evanghelice e un factor nepre-țuibil pentru aplanarea diferențelor naționale, așa, încît dacă nu din altă cauză, singur numai din această cauză e păcat de moarte a ținți la nimicirea autonomiei protestante precum o face aceasta Trefort înaintea clerului catolic și Tisza, care nu suferă nici un fel de autonomie. Dar' dacă nu se aprepiează meritul acelor lupte, care sînt pânea de toate ținutele a luteranilor, atunci se cere dela ei imposibilități, și luteranii greșesc numai cînd prin acest șgomot se lasă a fi răpiți spre pași necorecți în contra Slova-cilor. De ce folos e, spre exemplu, impunerea cu forța a concipiării matriculelor în limba maghiară? de ce folos e persecutarea, ce se por-nesce uneori cu o legalitate dubioasă, în contra unor scolari nematuri sau a singuraticilor oameni cu gură mare? Eu cunosc rasa așa numită panslavă, nu e o poporațiune vrednică de iu-bire, e renitentă, malițioasă; dar' cunosc și mulți oameni neglijenți, care se laudă cu sen-timentele lor maghiare numai pentru-ca să do-bîndească grația primarilor și să se ferească pe această cale; prețuiesc cu mult mai mult pe mulți Slovaci declarați panslavi, cari sînt activi și își împlinesc cu zel datorințele, decît pe Tebusi.

(Va urma.)

Correspondență particulară

a „Tribunei“.

Munții-Apuseni, 28 Ianuarie v. 1886.

Ca o dovadă, despre cele ce am scris în corespondența cu datul 21 Ianuarie 1886, în numărul 20 al „Tribunei“ despre modul cum se practică administrațiunea în pretura Cămpenilor, precum și despre aplicarea legilor în părțile aceste, care se aplică de minune; căci câte sînt — ca să țin așa — oare-cum în

favorul poporului, adică care privesc dreptul și binele comun al poporului, nu se simte nici o lipsă, ca să se și execute; afară de cumva nu pot trage mai mare folos material cei-ce sunt chemați a le aplica, decât aceia pentru cari sunt menite.

Așa se întâmplă de prezent cu legea privitoare la edificare, respective cu o ordonațiune a dlui vice-comite, unde se dispune, ce au să facă cei-ce voiesc a edifica. Ca nu cumva vecinul meu zidind după plac să-mi cauzeze ceva rău fie în orice privință: luându-mi lumina dela casă, sau prin zidirea unui edificiu ușor de aprins, să-mi poată cauza pagubă. Aceste și alte considerațiuni vor fi avut cei-ce au adus legea. Tot asemenea presupun și despre dl vice-comite, când a dat ordinul în pretura noastră. Și nu cred că a știut că-i dă solgăbirăului, feșterului și la vre-o câțiva inși, un nou mijloc de a trage bani de pe spatele bietului popor.

Cei-ce au primit ordonațiunea, nu-i vorbă, ca oameni exacti întru toate și stăruiesc pentru aplicarea ei.

Nimănui nu-i e iertat să zidească nici chiar un grajd sau colibă fără plan făcut de dl feșter din Câmpeni. Planul nu costă numai 10 fl. Rugarea 'i-o face scriitorul dlui pretor pentru 1 fl. În comisiune pentru determinarea locului de edificat este dl pretor cu cineva pentru 15—20 fl. De asemenea și după ce s'a terminat zidirea, tot cam pentru aceeași plată, ca să constateze făcut-a conform planului. După ce a împlinit toate aceste, se poate bucura bietul om de binele ce 'i-l-a procurat legea.

Să vină cei-ce au făcut legea și să-l capaciteze, că totuși e spre binele lor! Aceste se întâmplă nu doară în Câmpeni, sau în alte sate din pretura Câmpenilor pentru care ar pute să aibă înțeles, ci în Vidra-neagră, Scărișoara, Săcătura, Albac, unde casele sunt așa de aproape unele de altele, încât vecinului îi trebuie 2—3 oare sau și mai mult ca să cerceteze pe vecinul seu; și prin urmare nici o teamă nu e, că se vor aprinde unele din altele. Preste tot, cât privește comunele aceste, acea lege-ordonațiune nu cred că poate să aibă ceva înțeles, dacă nu acela, de a mai năcăji pe bieții oameni, prin fel și fel de greutăți.

Cei ce din nesciință, sau neînțelegând folosul ce-l aduce această lege pentru cei de prin comunele sus pomenite, au zidit, fie chiar și numai o colibă, fără a observa prescriesele legii, au fost pedepsiți cu câte 50 fl.

Cei-ce ne vor cerceta munții, se vor minuna și ei, cum de tare au înaintat toți oamenii pe la noi, de știu să zidească toate cotețele și grajdurile după planurile dlui feșter (al pădurilor comunale)!

Cam în modul acesta ne bucurăm de toate favorurile ce ni le dau legile de aji, puse în aplicare de dl pretor al com. Câmpeni, după-cum ne bucurăm și de favorul acestei legi-ordonațiuni.

m. a.

Cronică.

O nuntă învrăjbită pentru steag. De pe Câmpul Pânei ni se scriu următoarele: Comuna noastră este o comună dintre cele mai vechi, aşezată pe Câmpul-Pânei, numeră preste 450 numere, din norocire locuite numai de Români. Săteanul află bucurie mai mare la căsătoria copilului seu adunându-și pretinii și neamurile a lua parte la veselie și la taina sfântă. Un sătean dintre cei mai de frunte la căsătoria feciorului seu, adună mai mulți tineri, cari făcură după obicei un steag, punând pe el niște panglici vinete, galbene și roșii. În călătoria lor cu steagul până la mireasă, notarul Teodor Herlea li se puse în cale și insultând cu cele mai crâncene vorbe, le ia steagul trăindu-l pe pământ până în cancelaria comunei. Un Român a făcut aceasta.

Comuna Streiu a fost trecută din cercul pretorial al Hunedoarei la cercul pretorial al Hategului. Conclusul comitatens, prin care s'a propus această schimbare, a fost aprobat de ministrul de interne.

Curentare. Pentru defraudare e curentat din partea judecătorei din Darda notarul Desideriu Dobos.

Din Offenbaia. Încă în toamna anului trecut femeia unui păzitor de drum, certându-se cu alte două femei ale unor proprietari din Sălciua-de-jos, a fost vulnerată ușor prin o peatră aruncată, de cine? Nu se știe. Respectiva scoțând *visum repertum* dela medic a acuzat pe cele două femei ca pricinuitoarele loviturii. Causa s'a și pertractat la judecătoria cercuală din Iara-inferioară, unde neputându-se dovedi faptul, au fost achitate.

Ce să vezi însă; în 27 a. c. conducătorul oficiului de gendarmi din Offenbaia cu un alt gendarm venind în comuna mai sus numită unde după ce fuseseră ospătați bine cu vinars la casa sus-numitului păzitor, trimiseră după judele comunal și împreună cu acesta merseră la bițele femeii, care erau absolvate de sub cercetare, le

puseră în fiere și bătându-le le transportară la casa judeului comunal, unde numai Dumnezeu știe ce vor fi căpătat, forțându-le ca să spună, care este vinovată. Nu știu ce au fasonat. Știu însă, că numiții gendarmi în cazul acesta au comis un abuz de oficiu; căci afară de aceea, că n'au avut nici un ordin mai înalt în această cauză, cauza a fost deja servită decâtă jud. reg. cerc. din Iara-infer. și nu mai avea nici o lipsă de o nouă probă din partea d-lor gendarmi.

Judele reg. din Iara, care a judecat cauza aceasta, a dat de mai multe-ori dovadă despre aceea, că stă la înălțimea chemării sale, judecând ori-ce cauză fără cea mai mică patimă. Prin ceea-ce 'și-a câștigat iubirea și încrederea poporului, și nu fără cuvânt; căci aji în timpul nedreptăților, aflând poporul și câte un om drept, cine și ce poate să-l facă, ca să nu-l iubească și respecteze, ca pe unul ce și merită cu tot dreptul această iubire.

Din defraudarea de 4000 fl. întâmplată la procuratura din Zălau — s'a ales nimica, deoarece procurorul are legături cu oameni de frunte. Ungurii vorbesc — ni se scrie — ei între ei despre această defraudare; dar' în public nu voiesc a eși cu nimica ca să nu, se blameze.

Pregătirea pentru alegerea de primar în Cluj în locul primarului substituit, Dr. Carol Haller se face cu mare agitație. Pe d-nul Haller voiesc mai toți să-l dea jos din funcțiunea de primar. Drept dovedi în contra lui Haller aduce avocatul Alexiu Bokros, că Dr. Carol Haller a făcut fiasco cu politica sa financiară; a urcat aruncul orașenesc dela 30% la 70%; pentru clădirea unei casarmei Dr. Haller a ridicat datoria orașului dela 40,000 fl. la 200,000 fl., sumele votate le-a cheltuit pentru alte scopuri și apoi a recurs la credite suplimentare.

Politică financiară maghiară asemenea celeia cu milioanele cheltuite pe teatre și palaturi!

Imigrarea Românilor în Transilvania. (?) În ședința comitetului societății arheologice din Deva dela 13 a l. c. a ținut Dr. Solyom Fekete o prelegere despre imigrarea Românilor în comitatul Hunedorii. — Ce minune o mai fi și aceasta!?

Ofițeri grecesci în Ungaria. De vre-o câteva zile petrec în Pojon vre-o câțiva ofițeri grecesci, care au să efectueze la însărcinarea guvernului lor o comandă mai mare la fabrica de patroane de acolo.

Proiectul de lege pentru fortificarea Bucureștilor sună: Art. 1. Fortificația capitalei se declară de utilitate publică.

Art. 2. Se autorizează continuarea lucrărilor de fortificare a Bucureștilor, cari se vor termina în anul 1889—1890.

Art. 3. Pentru lucrările prevădute a se executa în anul 1886—1887, guvernul este autorizat a emite o rentă amortisabilă de 5%, până la suma de șase milioane lei treptat cu înaintarea lor.

Art. 4. Modul de executare va fi regia sau întreprinderea prin licitație publică.

O ploscă veche. Dl P. Șendrea a dăruit muzeului de anticități din București o ploscă, cu care s'a servit hatmanul Sandu Șendrea, străbunul seu, în mai multe resbele ce a avut România pe timpul domniei lui Ștefan-cel-Mare.

Principele Muntenegruului la Petersburg a fost primit cu o deosebită distincțiune. Extraordinara primire a principelui de Muntenegru decâtă întreaga curte preocupă în acest moment toate sferele politice din Rusia. Diarele în primii lor articoli, salută cu multă simpatie pe principele. Visita lui la Petersburg și în alte capitale este privită ca o urmare a dorinței, ce principele are de a se informa în privința intențiunilor puterilor pentru cazul unor noi complicațiuni politice. Principele se va opri vre-o săptămână în capitala Rusiei și apoi se va reîntoarce prin Viena. Cu ocaziunea primirii principelui la gară, Țarul s'a întreținut câțva timp cu studenții muntenegreni din Petersburg.

Armarea Bulgariei. La 22 Ianuarie în toată Bulgaria avea să se facă o nouă recrutare. Pregătirile urmează cu multă activitate, astfel, ca oștirea să fie gata pentru ori-ce eventualitate.

Ivan Aksakoff, unul dintre capii panslavismului a murit la Moseva în 10 a l. c.

O conferință a d-lui Hășdău în Ate-neul Român din Bucuresci.

Duminecă seara, sala Ateneului Român era tixită de lume. Învățătură noastră profesor, B. P. Hășdău, își anunțase conferința despre Sârbi și Bulgari.

Deși nu e un retor, dl Hășdău e ceva mai mult. Retorii trec încă în parlament, sunt buni ca să electrizeze (!) mulțimea, dar' nu sunt buni de conferențieri.

Tratarea unui subiect științific, înaintea unui public în mare parte profan, nu trebuie — sub pedeapsă de ridicol — să fie făcută cu patos. O expunere liniștită, sistematică, a unui subiect, care prin el însuși se atragă atenția, presărat (și nu mult) de puțin sorit, care să odihnească prin veselie mintea ascultătorilor, e tot ce trebuie, ca să facă pe un conferențiar deservit.

Și, aceste calități nu le are nimeni altul ca dl Hășdău.

Limpede, curgătoare, — nu precipitată — serioasă și mai ales sistematică, eată ce se poate dice despre cuvântarea d-lui Hășdău.

Titlul conferinței e mult mai puțin vast decât cuprinsul ei. Conferențiarul își reduce studiul la trei cestiuni: Care e originea popoarelor balcanice? Care e trecutul și prezentul lor? Care e viitorul lor? Adece studiază cestiunea din punctul de vedere etnografic, istoric și politic.

Popoarele balcanice, toate: Grecii, Albanezii, Sârbii, Bulgarii și Românii sunt legați altfel, decât prin situația lor geografică. Peninsula-Balcanică, adică, nu e numai o expresie geografică, ci și o expresie etnică.

În Peninsula-Balcanică toată, fondul etnic, baza populației e aceeași. Pe acest fond comun s'au superpus mai multe pături, care contopindu-se cu dînsul, le prezentă astăzi — în formă — ca pe niște popoare de origine cu totul deosebite.

Peninsula-Balcanică întreagă era poporată, încă cu mult înainte de venirea Elenilor în Europa, de un popor mare, care, după istoricii greci, întindea foarte departe la meadă-noapte. Acest popor nu era nici german, nici slav, ci de origine intermediară. Acest popor era poporul trac — din care au rămas ca resturi neamalgamate încă atâta: micul popor albanez. Ca și Celții, ca și Iberii, acest popor mare se perde în negura vremurilor, și istoria nu poate preciza timpul descălcării lui.

Cu acest fond trac sau dacic, Elenii se contopesc mai târziu, îi schimbă limba și formează un popor nou, Grecii, popor care a strălucit atâta în anticitate prin inteligența și civilizația sa particulară.

Apoi, vin Romanii. Aceștia, contopindu-se și ei cu poporul trac, l-au romanizat în întregul seu, dela Grecia până la Nord în Dacia. Din superpunerea stratului roman, mai mic și el în număr, dar' mai mare prin civilizație, pe poporul trac, s'a născut poporul român. În evul mediu, chiar se dedea întregii Peninsula-Balcanice, afară de Grecia, numele de Romanii.

Apoi, pe fondul român, au venit Sârbii, Bulgarii, și s'au contopit cu el, l-au slavizat limba și au format popoare nou.

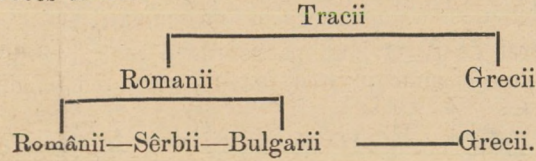
Bulgarii sunt de origine polonă, precum Sârbii sunt Slavi din Boemia. Conferențiarul dă dovedi temeinice de aceasta, mai ales dovedi din *fonetica* limbilor acestor popoare. Mai târziu numai, Bulgarii au venit, sub Asparuch o mână de oameni, a cucerit poporul pe care, impunându-i numele, l-a numit bulgar.

Bulgarii n'au nimic alta dela Rusia, decât aceasta: numele de Bulgari. Mâna de oameni a lui Asparuch n'a lăsat nici o urmă de limba sau de moravurile sale în Bulgari. Ea s'a pierdut ca câteva grăunțe de năsip în mare.

Comunitatea de sânge între popoarele balcanice, e deci vădită. Același popor este din sud de Carpați până la Mediterana, popor preste care s'au superpus mici pături deosebite.

Românii vechiei Românii, au scăpat neatinși în crestele Carpaților și în Pind.

Eată un tablou, care reprezintă clar acest proces istoric:

Invasia turcească a strâns legăturile de solidaritate, care existau între popoarele din Balcani. În curs de veacuri, Sârbii și Bulgarii au fost ajutați de Românii de dincoace de Dunăre, cari singuri au putut pune zăgaz potopului turcesc, care se revărsa spre Nord. Doveșile despre aceasta sunt numeroase și eruditul conferențiar ne-a dat câteva, care făceau evidentă această afirmare.

În tot cursul istoriei, România a fost un adăpost pentru cei cari nu mai puteau suferi apăsarea jugului otoman.

Legăturile trainice din trecut, originea comună, trebuie să unească între dînsule pe toate popoarele din Peninsula-Balcanică.

Turcii, acum, sunt necesari în Europa, rezuși astfel la populațiuni modeste. Și ei s'au contopit în unele părți cu Tracii, și cu vitejia lor, cu forțele asiatice și africane, de care dispun sunt buni tovarăși de luptă. Ear' amenințări ei nu pot fi.

Căci lupta mare va fi. În trecut, Sudul amenința pe Nord; astăzi Nordul amenința pe Sud. Rușii, cari au făcut atâta ca să dovedească, că Bulgarii sunt și ei Ruși, vor să contopească Peninsula-Balcanică, și mai primejdioși sunt decât Turcii. Cel dintâiu popor, de care se va lăsa, e poporul român, care precum a fost bulevardul Nordului în trecut, acum va fi bulevardul Sudului.

Precum, în trecut, Românii au ajutat pe frații lor în contra Turcilor năvălitori, îi vor ajuta în contra Nordului.

Popoarele balcanice trebuie să aibă conștiința de solidaritatea lor istorică și politică, de comunitatea lor de origine, de comunitatea lor de interese, și trebuie să-și strângă rîndurile, căci unite vor pute rezista ori-cărei puteri.

Dilele aceste s'a deschis conferența de pace în Bucuresci. Începutul e bun, căci popoarele balcanice n'au nimic bun de așteptat din afară și numai ele între ele trebuie să-și apere existența lor națională.

„Romania fara da se” să fie devisa popoarelor balcanice. Și prin Romania, învățătură

profesor înțelege nu România de aji, ci vechia și marea Romania.

O confederație a popoarelor balcanice e singura scăpare a Peninsulei amenințate.

„Telegraphul.”

Mulțumită publică.

După încheierea socotelilor noastre, au mai intrat 3 fl. dela dl protopresbiter al tractului Seliște Dr. Nicolau Maier, în favorul reprezentațiunii teatrale de diletanți din Sibiu, respective a scoalei edificând de fețe a asociațiunii.

Primească amintitul domn călduroasele noastre mulțumite.

Diletanții români din Sibiu.

Varietăți.

(Ordinul lui Christos.) Decorația dată de curând decâtă Papa, principelui de Bismarck, numită „ordinul lui Christor” este decorația de merit cea mai înaltă, pe care o conferă scaunul papal. Ea se poartă pe pept ca stea dimpreună cu o cruce la gât. Steaua este de 8 centimetri în diametru și are 8 rațe mari de briliante, între fiecare două rațe stau 6 rațe mici tot în briliante. La mijloc pe un câmp rotund se vede o cruce roșie de email încungiurată de o cunună de stejar în aur. Crucea dela gât e tot în email roșu. Deasupra ei se află o coroană în aur, care se continuă cu veriga lătită, prin care se trece o panglică de moiré ponceau. Veriga e ornată cu insignii militare ca: scut, cască, spade, stindarde, lance, cuirasă, tunuri, etc. Acest ordin aparține la început cavalerismului portugez, eșit din ordinul Templierilor, pe care regele Dionisiu al Portugaliei la 1312 nu voia să-l desfacă cu totul în țeara sa. Când la 1317, Papa Ioan XXII sancționă acest ordin, puse condiția, ca pe de o parte cavalerii să urmeze ordinea sfântului benedict și stipulațiile cistericane, ear' pe de alta își rezervă dreptul de a-l conferi și dînsul, ca decorațiune papală. Ca decorațiune portugeză are 3 clase, ca papală numai una. Pentru exemplarul conferit cancelarului Germaniei, Papa a plătit 1500 de franci.

(Ierni aspre.) Iarna din acest an, care prin părțile noastre a fost relativ puțin aspră, în părțile sudice ale Europei și mai cu seamă în Italia-de-Sud și în Sicilia a fost mai aspră decât toate iernile, pe cari le-a ajuns generațiunea actuală; atâta zăpadă ca în anul acesta n'a căzut prin acele părți din secolul trecut. Negreșit însă, că au fost ierni cu mult mai grele în vermurile vechi. Așa în anul 1400 a fost în Europa întreagă un frig atât de mare, încât toate mările dela Nord au înghețat. În 1410 în Italia de sus îngheața cerneala în călmăre, animalele sălbatic se coborau din păduri și căutau un adăpost în contra frigului în locuștele oamenilor; în Franța în același an îngheațase vinul în pivniți, așa că începuse să se vină cu bucata după greutate. Cea mai grea iarnă a fost însă fără îndoială cea din anul 1709; temperaturi de 23 până la 27 graduri ajunseseră foarte dese în Europa centrală. Oamenii înghețau cu sutele, clopotele se sfărâmau în bucăți, dacă le lovia cineva cu un ciocan. În sfârșit frigul din 1795 a făcut cu putință o faptă unică în istoria războaielor, aceea adică, ca vre-o câteva excadroane de cavalerie franceză să prință flota olandază înghețată lângă Texel. În secolul acesta cele mai aspre ierni au fost în anii 1830, 1870, 1880.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI”.

Budapesta, 12 Februarie n. Casa deputaților. Desbaterea asupra bugetului de culte. Babeș se plânge, că subvențiunea prelinată pentru biserica română nu se mai împărțese decâtă consistor, ci decâtă ministru pe cale administrativă. Pentru scoale nu se dă nici o subvențiune. Ministrul Trefort răspunde, că subvențiunea compete numai pentru scopuri bisericesci, ear' nu și scoalelor. Ministrul pentru aceea nu încrede consistorului împărțirea, fiindcă consistorul a proces în mod volnicesc, preoțimea română abia a știut de unde derivă subvențiunea; acum primesc toți preoții români vrednici subvențiune. Față cu catolicii există aceeași procedură.

Belgrad, 12 Februarie n. Scirea despre publicarea unui ucaz din partea regelui, care ar ordona demobilizarea armatei și convocarea scupțiinei, se declară în mod oficial ca nebasată.

Londra, 12 Februarie n. În mai multe orașe din provinciile s'au întâmplat ieri manifestațiuni din partea populațiunii fără de lucru. În Leicester mai multe fabrici, care 'și-au sistat lucrul din cauza grevelor au fost atacate. Ferestrele și mașinele acestora au fost sparte. Poliția a restabilit ordinea.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 18 Februarie a. c. imobilele lui Geza Deșan, decătră tribunalul reg. din Timișoara, în comuna Medveș.

— 15 Martie a. c. imobilele lui Mirion Filip, decătră tribunalul reg. din Alba-Iulia, în comuna Cut.

— 14 Aprilie a. c. imobilele v. Varvara Farkas, decătră tribunalul reg. din Murș-Oșorheiu.

— 8 Mai a. c. imobilele v. Elena Petrovici, decătră jud. cerc. din Oravița.

— 23 Februarie a. c. imobilele lui George Brașovan, decătră trib. reg. din Timișoara, în comuna Becicherecul-mic.

— 27 Februarie a. c. realitățile v. Zeva Petruț, decătră jud. cerc. din Deta, în comuna Gataia (com. Timiș).

— 24 Februarie a. c. imobilele lui Ioan Schmidt, decătră trib. reg. din Timișoara, în comuna Becicherecul-mic.

— 17 Februarie a. c. imobilele lui Mihail Hain, decătră jud. cerc. din Pecica, în comuna N-Varjas.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile:

— la rămasul după Onuț Oșan, la trib. reg. din Satmar-Német;

— la rămasul după Carol Mülbach, la trib. reg. din Timișoara;

— la rămasul după Alexandru Bilák, la trib. reg. din Satmar.

Concursuri:

— Un post de magistru postal în comuna Șepreuș (com. Arad). Concursurile sunt a se trimite în 3 săptămâni la direcțiunea postală din Oradea-mare.

— Un post de magistru postal în comuna Săapa (com. Bihor). Concursurile în 3 săptămâni la direcțiunea postală din Oradea-mare.

— Un post de magistru postal în comuna Christian (com. Sibiu). Concursurile în 3 săptămâni la direcțiunea postală din Sibiu.

— Un post de magistru postal în comuna Gyér (com. Torontal). Concursurile în 3 săptămâni la direcțiunea postală din Timișoara.

— Un post de magistru postal în comuna Măghieruș (com. Murș-Turda). Concursurile în 3 săptămâni la direcțiunea postală din Sibiu.

Economic.

Asociațiunea generală a fabricanților de spirt în Ungaria.

(Urmare.)

„Între comerț și industriile, care întrebunțază cerealele ca materii prime, există o mare identitate de interese. Grânele române sunt cumpărate în Austro-Ungaria numai decătră morari, decătră fabricanții de spiritoase, decătră fabricile de bere și decătră îngrășătorii de vite. Se constată, că dela încheierea convențiunii, libera intrare a cerealelor a fost folositoare veșit. Se cere dar scutirea de drepturi și pe viitor. — Prețurile cerealelor atât în Ungaria, cât și pe piețele unde ea trimitea mai nainte excedentul seu de producțiune, sunt aceleași și cumpărătorii cei mai siguri și mai statornici ai grânelor indigene (ungare) sunt morarii din Austria și Ungaria. Însă aceste mori numai atunci sunt în stare de a trimite în străinătate produsele lor, când le amestecă cu grânele române de o calitate inferioară și prin urmare mai efin. Fără această amestecare, care e aproape de 10%, morile n'ar putea să susțină concurența și nici să consume grânele din țeară. În privința obiecțiunii, că importatiunea română ar micșora prețurile culturii indigene, ea nu este fundată, fiindcă decând s'a pus în vigoare tractatul de față, morile din Budapesta au măcinat în fiecare an 400.000 quintale de grâu românesc, ceea-ce nu însemnează mai nimic, când este vorba de o producțiune națională de vre-o 30—40 milioane de quintale. Această importatiune nu poate să se mărească fiind dovedit prin experiență că, pentru măcinare, nu se poate întrebuița grâul românesc mai mult decât cu 10%, căci altfel calitatea tradițional recunoscută a făinurilor, va fi alterată.

(Va urma.)

Piața din Făgăraș, 5 Februarie. Grâu frumos hectolitra fl. 5.50 până fl. 6.—; grâu mestecat fl. 3.50 până fl. 4.—; secara fl. 3.60 până fl. 3.80; cucuruzul fl. 2.80 până fl. 3.20; ovășul fl. 1.70 până fl. 2.—; sēmēnta de cânepă fl. 5.— până fl. 6.—; sēmēnta de in fl. 10.— până fl. 11.—; fasolea fl. 3.60 până fl. 5.—; mazerea fl. 6.— până fl. 7.—; linteia fl. 6.— până fl. 8.—; crumpenele fl. —.70 până fl. 1.40; mālăul fl. 5.50 până fl. 7.—; sēu brut 100 chile fl. 30.— până fl. 32.—; unsoarea de porc 50—56, slămina 60—75; cânepa fl. 24.— până 26.— Un chilo carne de porc 30 cr.; carne de vită 34 cr.; carne de vițel 30 cr.; carne de mel — cr.; ouă 9 cu 20 cr.; chim fl. 40.— până fl. —.—; lumini turnate de sēu 50 cr. până 52 cr.

Tērgul de rīmători în Steinbruch. În 10 Februarie n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 37.— cr. până 39.— cr. unguresci grei, tineri 40.— cr. până 41.½ cr., de mijloc 40.— cr. până 41.— cr., ușori 39.— cr. până 40.— cr., mārfa țērānească, grea 37.— cr. până 38.— cr., de mijloc 35.— cr. până 36.— cr., ușoară —.— cr. până 35.— cr., romānesci de Bakony, grei —.— cr. până —.— cr., transito de mijloc —.— cr. până —.— cr., transito ușori —.— cr. până —.— cr., transito sērbesci grei 36.— cr. până 37.— cr., transito de mijloc 35.— cr. până 36.— cr., transito ușori 36.— cr. până 37.— cr., îngrășăci cu ghindă —.— cr. până —.— cr. per 4% cumpenți la gară.

Cursul la bursa de māruri din Budapesta

dela 10 Februarie st. n.

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. —.— până —.— 74—79 Kilo fl. —.— până —.—, (lūngă Tisza) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 8.05 până 8.35, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 7.95 până 8.25, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 8.05 până 8.35, (de Baeska) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 8.05 până 8.35, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 7.60 până 8.—.

Sēcara (ungurescă) 70—72 Kilo fl. 6.15 până 6.35 (Orđ nutreț): 60—62 Kilo fl. 5.40 până 5.70; (de berārie) 62—84 Kilo fl. 6.— până 8.80.

Ovēs (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.30 până 6.75.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.20 până 5.25; de alt soi fl. 5.15 până 5.20.

Rapița fl. 10.— până 10.15; de Banat fl. 10.— până 11.50.

Mālăiu (unguresc): fl. 4.60 până 5.—.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 7.98 până 8.— (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.12 până 8.14.

Bursa de Budapesta

din 11 Februarie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	102.80
" " hārtie " 4%	94.25
Împrumutul căilor ferate ung. 5%	142.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	99.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	126.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	113.—
Bonuri ale ung. —.—	104.—
" " cu cl. de sortare —.—	104.—
" " bānățene-timigene —.—	103.75
" " cu cl. de sortare —.—	103.75
" " transilvane —.—	104.—
" " croato-slavone —.—	103.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin —.—	99.—
Împrumut cu premiu ung. —.—	118.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin —.—	123.50
Renta de hārtie austriacă —.—	84.40
" " argint austriacă —.—	84.75
" " aur austriacă —.—	113.25
Losurile austr. din 1860 —.—	140.50
Acțiunile băncii austro-ungare —.—	865.—
" " de credit ung. —.—	307.75
" " austr. —.—	299.40
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina” —.—	101.—
Argintul —.—	5.91
Galbeni împărătesci —.—	10.—
Napoleon-d'ori —.—	61.80
Mārci 100 imp. germane —.—	126.20
Londra 10 Livres sterlinge —.—	126.20

Bursa de Viena

din 11 Februarie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	102.85
" " hārtie " 4%	94.35
Împrumutul căilor ferate ung. 5%	152.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	99.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	127.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	113.25
Bonuri rurale ung. —.—	104.70
" " cu cl. de sortare —.—	104.50
" " bānățene-timigene —.—	104.—
" " cu cl. de sortare —.—	104.—
" " transilvane —.—	104.50
" " croato-slavone —.—	103.75
Despăgubire pentru dijma ung. de vin —.—	98.75
Împrumut cu premiu ung. —.—	118.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin —.—	123.75
Rentă de hārtie austriacă —.—	84.45
" " argint austriacă —.—	84.75
Rentă de aur austriacă —.—	113.20
Losuri austr. din 1860 —.—	140.20
Acțiunile băncii austro-ungare —.—	865.—
" " de credit ung. —.—	307.25
Argintul —.—	300.10
Galbeni împărătesci —.—	5.93
Napoleon-d'ori —.—	10.02
Mārci 100 imp. germane —.—	61.85
Londra 10 Livres sterlinge —.—	126.30

Cursul pieței din Sibiu.

din 12 Februarie st. n. 1886.

Hārtie-monetă română —.—	Cump. 8.55 vënd. 8.65
Lire turcesci —.—	11.20 " 11.25
Imperiali —.—	10.20 " 10.25
Ruble rusesci —.—	1.20 " 1.21

Bursa de București.

Cota oficială dela 10 Februarie st. n. 1886.

Renta amort. (5%) —.—	Cump. 93.¼ vënd. 94.—
" Rur. conv. (6%) —.—	86.— " 86.½
Act. de asig. Dacia-Rom. —.—	268.— " 289.51
Banca națională a Romāniei —.—	1085.— " 1183.—
Împr. oraș. București —.—	29.— " —.—
Act. de asig. Naționala —.—	224.— " —.—
Credit mob. rom. —.—	—.— " —.—
Scrisuri fonciare urbane (5%) —.—	81.— " 81.—
Schim 4 luni —.—	—.— " 34.—
Societ. const. —.—	187.½ " 230.½
Aur —.—	16.¼ " 16.½

Cancelaria advocațională

a avocatului Dr. Coloman Albu
se află de adi înainte Sibiu, strada
Bruckenthal Nr. 13 lângă judecătoria
cercuală reg. și oficiul cărți funduare.

[241] 3—3

Apoteca

la „mērul de aur al imperului“

Pilule curățitoare de sānge

mai nainte numite **Pilule universale**, merită numirea din urmă, fiindcă au adevărit efectul lor făcător de minuni. În casurile cele mai desperate, în cari celelalte medicamente s'au întrebunțat fără nici un efect, după folosirea acestor pilule s'a dobândit în nenumărate casuri și în timp scurt, însănătoșare deplină, 1 scutulă cu 15 pilule în preț de 21 cr.; un pachet de 6 scatule 1 fl. 5 cr., comande cu rambursă nefrancată 1 fl. 10 cr. Mai puțin de un pachet nu se trimite.

Au sosit o mulțime de scrisori, prin care consumenții mulțumesc pentru redobândirea sănătății lor în cele mai deosebite și mai grele boale. Fie-care după-ce va folosi acest medicament, se va simți silit a-l recomanda mai departe.

Reproducem câteva dintre mulțimea de scrisori de recunoștință.

Leongang, 15 Mai 1883.

Preaonorate Domnule! Pilulele d-voastre produc adevărată minune; ele nu sânt ca alte multe mijloace lăudate, ci ele ajută întru adevăr aproape pentru toate.

Din pilulele procurate la Paști cele mai multe le-am împărțit amicilor și cunoscuților și au folosit tuttora, chiar și persoane de o etate înaltă și cu diferite boale și dureri au dobândit prin ele dacă nu sănătatea completă, dar totuși o îmbunătățire însemnată. Te rog dar' să-mi trimiți earăși cinci pachete. Dela mine și din partea tuttora căți am avut norocirea a ne redobândi prin pilulele d-voastre sănătatea, — cea mai intimă mulțumită

Martin Deutinger.

Bega-St.-György 16 Februarie 1882.

Onorate Domnule! Nu vă pot îndestul exprima mulțumită pentru pilulele d-voastre, deoarece prelungă ajutorul lui Ddēu, muierea mea care a suferit ani îndelungați de *miserere*, s'a vindecat prin pilulele curățitoare de sānge ale d-voastre de această boală, și deși deocamdată mai trebuie să folosească, totuși sănătatea ei e atât de recreată, încât poate să-și caute earăși cu vioiciune tinerească de toate ocupațiunile sale. De această mulțumită a mea vă rog să faceți us pentru binele tuturor suferitorilor și vă rog totodată pentru trimiterea din nou a alor două scatule de pilule și două bucăți de săpun chinezesc. Cu deosebită stimă, devotat

Aloisiu Novak.

Grădinar suprem.

Stimate d-le! Presupunând că toate medicamentele d-tale vor fi tot așa de bune ca renumitul d-tale balsam în contra *degerării*, care în familia mea a făcut un sfârșit repede mai multor casuri de umflături de degerare, prelungă toată neîncrederea mea în așa numitele mijloace de vindecare generale, m'am hotărât totuși a începe cu pilulele depurative ale d-tale, pentru a bombarda cu aceste mici globuri durerile mele îndelungate de hemorroide. Fără întârziere trebuie să-ți mărturisesc, că suferințele mele vechi după o întrebunțare de 4 săptămâni, au încetat cu totul și că recomand în modul cel mai călduros în cercul amicilor mei aceste pilule. N'am nimic în contră și dacă vei face întrebunțare de aceste șire, — dar' fără de publicarea completă a numelui.

Viena, 20 Februarie 1881. Cu toată stima C. v. T.

Balsam de înghețătură de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut ca cel mai sigur remediu în contra cucuelor de îngheț de tot felul, cum și pentru vindecarea de rane vechi etc. 1 burcănel 40 cr.

Alifie americană de reumatism, remediu cu efect grabnic și sigur, cel mai bun leac la toate relele reumatice, ca: durere de osul spinărei, junghiuri, ischias, migrenă, dureri de dinți, de cap, de urechiă etc. etc. 1 fl. 20 cr.

Esență de viață (picături de Praga) în contra stomacului stricat și durerilor provenite din aceasta de tot soiul, un leac excelent de casă. 1 flacon 20 cr.

Esență de plantan un mijloc de casă general recunoscut și excelent în contra troachnei, a răgușelii, a tusei dureroase, etc. Un flacon 50 cr.

Pomadă de Tannochinină de I. Pserhofer de un șir de ani recunoscută ca cea mai bună dintre toate remediile pentru creșterea părului un burcan mare elegant 2 fl.

Pflastru-universal probat de prof. Steudel, la rane de împuns și lovituri la toată specia de umflături rele, la umflături ce erup în mod periodic, la ranele și aprinderile de țite și la multe alte boale de acest soi. Un burcan 50 cr.

Sare universală de curățenie de A. W. Bullrich. Un remediu excelent de casă în contra tuturor urmărilor ale indigestiunii: ca durere de cap, amețală, cărcei la stomac, acreală în gât, suferințe haemoroidale, înuciure etc. 1 pachet 1 fl.

Medicamente homöopatice de toată specia se află to tdeauna în cantitate suficientă.

Afară de preparatele aci numite mai sânt toate specialitățile farmaceutice indigene străine anunțate în diarele austriace, precum:

Săpun chinezesc de toaletă, 1 buc. 70 cr.

Prav în contra asudării picioarelor, 1 scutulă 50 cr.

Pasta de pept de Georgē de mulți ani recunoscută în general ca cel mai excelent și mai plăcut mijloc în contra flegmei, tusei, răgușelii, catarchului, a durerilor de pept și plămâni și contra boalelor de gât. 1 scutulă 50 cr.

Pilule pentru câni, 1 scutulă 30 cr.

etc. etc. și toți articolii ce doar nu s'ar afla în deposit se vor procura și expeda la

Comande prin postă în preț de sub 5 fl. se efectuează numai după trimiterea prețului prin asignațiune postală, comande mai mari se trimit și cu rambursă postală.